

— Ὡ μάλιστα, κατανοῶ τὴν θλίψιν σου.

— Τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ποτε ὅτι παιδίον μόλις—ἠδύνατο νὰ γράψῃ μετὰ τοσαύτης δυνάμεως, καὶ μετὰ τοιαύτης κατὰ βάθος γνώσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; Ἄλλ' ὁ Ἱερώνυμος ἦτο νέος πολλά ὑποσχόμενος. Πρῶτος πάντοτε ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον εἰς τὴν ἀκαδημίαν του—πρῶτος εἰς πάντα. Μονομαχεῖ καλῶς, σκοπεύει καλῶς, ἱππεύει καλῶς, κολυμβᾷ καλῶς, χορεύει καλῶς, τραγωδεῖ καλῶς, ζωγραφίζει καλῶς, ὀμιλεῖ καλῶς—τῇ ἀληθείᾳ εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν ἐπιτηδείων ἀνθρώπων, οἵτινες τὰ πάντα ποιοῦσι καλῶς.

— Καὶ γράφει ἐκτάκτως καλῶς, ὑπέβαλεν ὁ Φουκέ.

— Μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ὁ ταγματάρχης· ἀλλ' ἡ εὐφύια αὐτοῦ προέρχεται μητρόθεν. Ὁ πατὴρ του ἦτο πλάσμα κατηφές καὶ βλακῶδες.

— Ποῦ εἶνε τώρα ἐκείνη, ταγματάρχα;

— Ἡ μήτηρ του; ἀπέθανεν.

— Ἄ ναί! ἐλησμόνησα.

— Ἐπειδὴ ὁ πατὴρ του εὗρισκετο εἰς τὴν αὐλὴν Λουδοβίκου τοῦ ΙΣΤ', ὁ Ἱερώνυμος ἔτυχε τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ σπουδάσῃ μετὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ Δελφίνου.

— « Τὸ ἤξεύρω—ᾔθεν καὶ ἡ μεγάλη αὐτοῦ πρὸς τοὺς Βουρβόνους ἀφοσίωσις. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Δεγκράνζ ἦτο ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Γαλλίας, ὁ δὲ πατὴρ τοῦ Ἱερωνύμου ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως· ἡ σύζυγός του ἦτο γυνὴ ἀριστοκρατικῆς γενεᾶς, Θαλαμηπόλος καὶ στενὴ φίλη τῆς δυστυχοῦς βασιλίσσης Μαρίας Ἀντουανέττας.

Ὁ Ἱερώνυμος, ὡς ὁ ταγματάρχης Καρτοῦς ἀκριβῶς τὸν περιέγραψεν, ἦτο ἰκανώτατος νέος ἀνατραφεὶς μετ' ἐξαιρετικῆς